

Op de woelige baren

Een jonge zeeman kwam van boord, een forse blonde Noor
 Waar hij ook doolde op de zee, zijn stad was Baltimore
 Daar ergens in de havenbuurt was er zo'n klein cafe
 Daar zong ze bij een harmonica de zeemansliedjes mee

Refrein:

Op de woelige baren

Bij storm en bij wind

Denkt hij steeds aan zijn blondje

Dat vrolijke kind

Zij leeft in zijn harte

Zij zingt in zijn bloed

Hij hoort nog haar stemme

In de eb en de vloed

Toen zei hij op een keer: "Mijn schat, op heel het wereldrond
 Is er geen kind zo lief als jij", en kuste op haar mond
 Ze zag hem lang en rustig aan, tot ze haar hart verloor
 Toen zei ze zacht: "Ik hou van jou, mijn forse blonde Noor"

Refrein:

De Noorman koos weer vrolijk zee, want nu had hij zijn schat
 Toen kwam het noodlot op zijn weg, dat hij vergeten had
 Zijn schip dat stootte op een klip, toen was het gauw gedaan
 't Is in een woeste storm des nachts, met man en muis vergaan

Refrein: